

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله

جنبه‌های عصبی روانی بیماری صرع

اعتصام، فرناز

روان پزشک، فلوشیپ روان تنی، عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران

صرع یکی از شایعترین بیماری‌های نورولوژیک است. بیش از ۶۵ میلیون نفر در سطح دنیا به این بیماری مبتلا هستند و در ایران شیوعی معادل ۵-۶٪ جمعیت برای آن تخمین زده شده است. ارتباط این بیماری با اختلالات روانپزشکی از جنبه‌های مختلفی حائز اهمیت است از جمله تشخیص و مدیریت علائم و اختلالات روانپزشکی ای که همراه با اپی لپسی در بیمار وجود دارد، ملاحظات قابل تأمل در تجویز و استفاده از داروهای سایکوتروپ در فردی با اختلال تشنجی، عوارض عصبی روانی داروهای ضد صرع و نهایتاً واکنش‌های روانشناختی ای که در فرد نسبت به دارا بودن این بیماری ایجاد می‌گردد. ارتباط بین بیماری صرع و بیماری‌های روانپزشکی دو سویه است و عوامل مختلفی مانند اختلالات نوروترانسمیترهایی مانند سروتونین، نوراپی نفرین، دوپامین، گلوتامات، گابا، آسفتگی‌های سیستم اندوکرین بخصوص در محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-آدرنال و مکانیسم‌های التهابی در ایجاد هردو این بیماریها دخیل می‌باشند.

اختلالات روانپزشکی در بیماران با بیماری صرع شیوع بالاتری نسبت به جمعیت عمومی دارند. تخمین زده می‌شود که حدود ۵۰٪ این بیماران دچار این اختلالات می‌گردند. علائم می‌توانند بصورت اینتریکتال، ایکتال و پست ایکتال بروز پیدا کنند. شایعترین اختلالات روانپزشکی در بیماران با اپی لپسی، افسردگی با شیوع ۲۰-۵۵٪ و اضطراب با شیوع ۲۰-۵۰٪ می‌باشد. این اختلالات باعث تاثیر منفی بارز بر کیفیت زندگی بیماران گردیده و احتمال خودکشی را در بیماران تا ۳۲ برابر افزایش می‌دهند.

افسردگی شایعترین بیماری روانپزشکی همراه با صرع است، در واقع افسردگی در بیماری اپی لپسی به میزانی بیشتر از دیگر بیماری‌های نورولوژیک مزمن مثل آلزایمر و پارکینسون دیده می‌شود. افرادی که دچار صرع پیچیده پارشیل باشند، در سالهای انتهایی جوانی به صرع مبتلا شده باشند و فراوانی بالایی از حملات تشنجی و یا تشنج مقاوم به درمان داشته باشند بیشتر دچار افسردگی می‌گردند. بعضی از داروهای ضد صرع مثل لوتیراستام، توپیرامات، تیاگابین و ویگابترین نیز با افزایش بروز افسردگی در بیماران همراه می‌باشند. از طرف دیگر افسردگی خود با مکانیسم‌های مختلف باعث افزایش فرکانس تشنج در بیماران می‌گردد. علائم اختلال دوقطبی در بیماران نادر است گرچه نسبت به جمعیت عمومی و دیگر بیماری‌های مزمن بیشتر دیده می‌شود. سایکوز، افت عملکرد شناختی، تغییرات شخصیتی و اختلال کم توجهی بیش فعالی از بیماری‌های دیگری هستند که در این بیماران مشاهده می‌گردد. قبلاً تاکید بیشتری در مورد وجود بعضی ویژگی‌های شخصیتی خاص از قبیل حاشیه پردازی در تفکر، اشتغال خاطر مفرط با مقولات فلسفی و مذهبی و چسبندگی در روابط اجتماعی در بیماران مبتلا به صرع می‌شد اما تحقیقات اخیر، این رابطه را زیر سوال برده اند و مطابق آخرین بررسی‌ها تنها ۷٪ بیماران دارای ویژگی‌های شخصیتی مختص این بیماری می‌باشند. افزایش احتمال خودکشی در بیماران مبتلا مساله دیگری است که باید نسبت به آن توجه ویژه اعمال گردد. میزان خودکشی در این بیماران حدود ۲۰٪ بیش از عموم جامعه است و عوامل مختلفی از جمله اختلالات روانپزشکی همراه، بیماری صرع و داروهای ضد تشنج به عنوان علل موثر بر افزایش بروز آن مطرح شده‌اند.

مجموعه این دانسته‌ها نیاز به غربالگری و ارزیابی‌های تشخیصی از لحاظ تشخیص به موقع علائم و اختلالات روانپزشکی همراه را در بیماران دچار اپی لپسی نشان می‌دهد. اطلاع رسانی به بیماران و خانواده‌های آنها از لحاظ شناخت این علائم و تاثیر آنها در سیر و پیش آگهی بیماری صرع دارای اهمیت فراوانی است.

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله